

धर्मे चार्थे च कुशलो धैर्येण च समन्वितः ।
 अब्रवीन्मधुरं वाक्यमिदं भूयो विभीषणः ॥ १ ॥
 यत् प्रियं च हितं चैव सानुबन्धं च सर्वशः ।
 उचुस्तन्मन्त्रिणो वाक्यं बहु चैव विशेषतः ॥ २ ॥
 प्राप्य कार्यं गरीयस्तु प्रियमुत्सृज्य दूरतः ।
 हितमेव हि वक्तव्यं सुहृदा मन्त्रिणा सदा ॥ ३ ॥
 तव राजेन्द्र विस्तीर्णैर्गुणैर्विश्रम्भतां गतः ।
 इममर्थं प्रवक्ष्यामि हितबुद्ध्या परीक्षितं ॥ ४ ॥
 इह धर्मार्थकामानामवाप्तिफलमिष्यते ।
 तत्रार्थः सह कामेन निरीक्ष्यो धर्मचक्षुषा ॥ ५ ॥
 परित्यज्य हि यो धर्ममर्थमर्थाय पश्यति ।
 कामं वा कामलाभाय न स बुद्धिषु बुद्धिमान् ॥ ६ ॥
 मन्त्रितोऽयं बहुविधो निःसारः सारदर्शिभिः ।
 श्रमात्यैस्तव यो मन्त्रः संनियोगाद्विगर्हितः ॥ ७ ॥
 परदारभिमर्षं तु को धर्म इति वर्णयेत् ।
 मतिमान् राजमन्त्रेषु यथावत् कृतनिश्चयः ॥ ८ ॥
 यत् विदं कथ्यते रामकृतं व्युत्थितलक्ष्णं ।
 तत्र किं लक्ष्यते रामे धर्माद्युत्थितलक्ष्णं ॥ ९ ॥